

Lakiernictwo – podstawy

Rodzaje lakieru powierzchniowego

Są różne rodzaje lakieru, wymagające odmiennych sposobów nakładania. Najczęściej spotyka się **nakładanie jednowarstwowe** i **nakładanie dwuwarstwowe**. **Nakładanie trzywarstwowe** stosuje się w przypadku niektórych specjalnych lakierów perłowych.

Lakier nawierzchniowy i sposób nakładania

Lakier nawierzchniowy jest odporny na promieniowanie słoneczne, wilgoć, działania mechaniczne itp. i chroni przed tymi wpływami warstwy leżące pod nim.

Sposób nałożenia tego lakieru jest podstawowym kryterium oceny naprawy lakierniczej. Jego kolor i połysk decydują o wyglądzie naprawionego elementu.

Obecnie do lakierowania renowacyjnego używa się lakierów akrylowo-poliuretanowych, które mają doskonałe własności kryjące i ochronne.

Są one stosowane zarówno jako lakiery jednowarstwowe, jak i dwuwarstwowe.

Lakier jednowarstwowy

W tym przypadku lakier jest odpowiedzialny za wszystkie ważne własności: odporność, twardość i połysk.

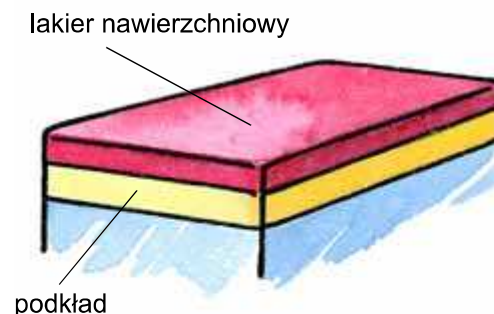
Lakier dwuwarstwowy

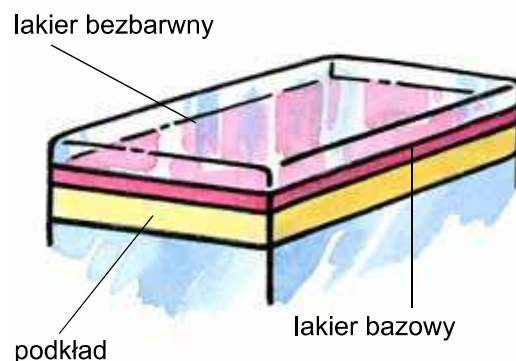
Lakier bazowy (spodnia warstwa) jest odpowiedzialny za kolor. Za wszystkie pozostałe własności odpowiada wierzchni lakier bezbarwny.

Zarówno lakiery jednowarstwowe, jak i lakiery bezbarwne to dwuskładnikowe wyroby akrylowe, których sposób stosowania jest prawie identyczny.

Lakier jednowarstwowy

Lakier dwuwarstwowy

215_017

Lakierowanie jedno- i dwuwarstwowe

Rodzaje lakieru nawierzchniowego

Do **nakładania jednowarstwowego** stosuje się lakier jednowarstwowy (tzw. uni), zawierający dużą ilość pigmentów kryjących.

Nakładanie dwuwarstwowe jest wykorzystywane głównie do powłok z efektem metalicznym.

Czasami jednak nakłada się też w ten sposób lakiery typu uni.

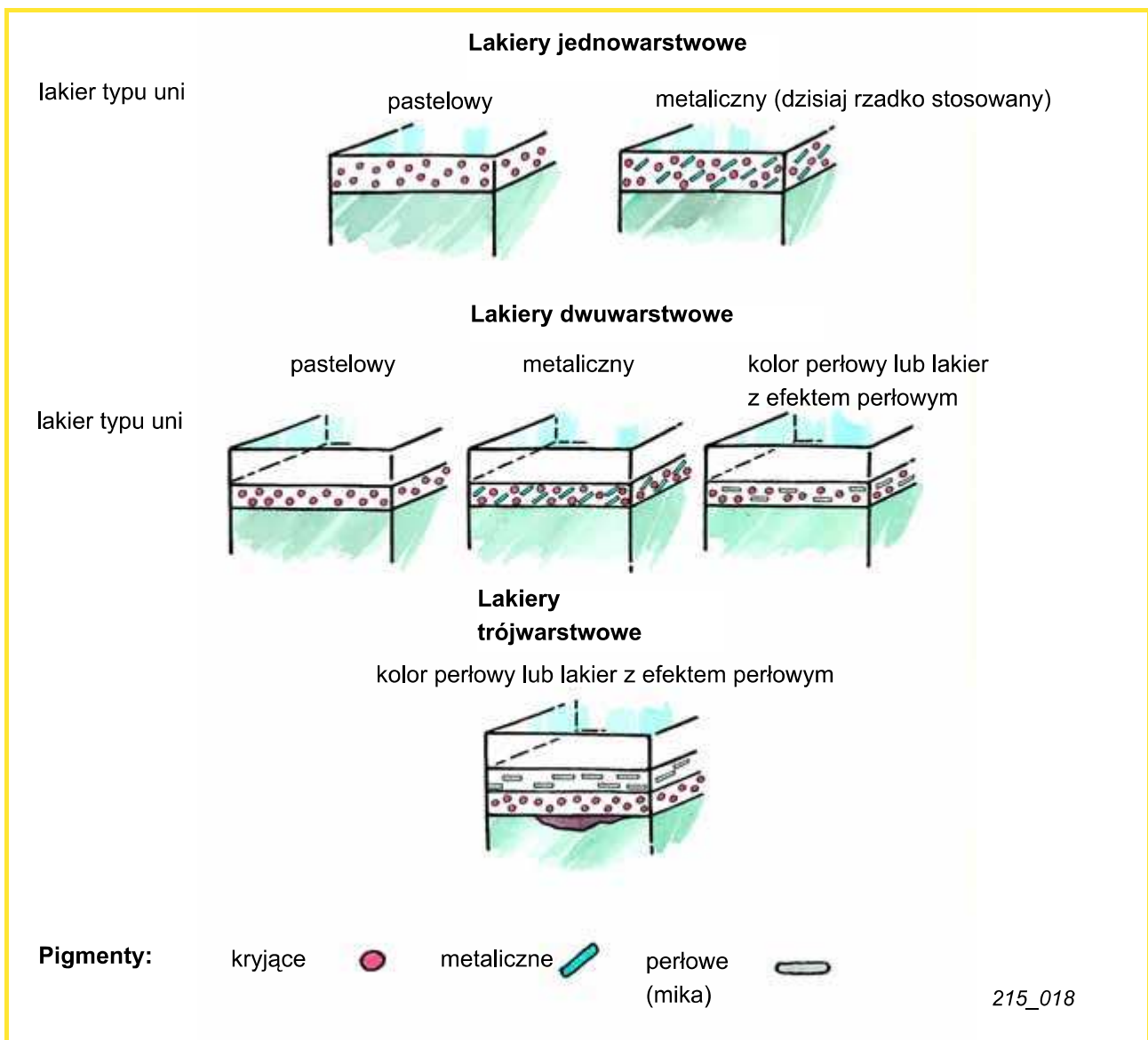
Od czasu wprowadzenia lakierów perłowych metodę nakładania dwuwarstwowego stosuje się również do tych lakierów.

Uzyskany efekt dekoracyjny zależy wyłącznie

od grubości powłoki lakierowej i od przygotowania podłoża.

Istnieje również technika **nakładania trójwarstwowego**, wykorzystywana przy niektórych lakierach perłowych.

Warstwę pierwszą (spodnią) stanowi wtedy kolorowy lakier bazowy, na nią nakłada się warstwę z pigmentami perłowymi, a jako ostatnią – warstwę lakieru bezbarwnego.

Lakiernictwo – podstawy

Barwienie lakierów nawierzchniowych

Lakier nawierzchniowy może zawierać różne pigmenty. Określają one kolor i efekt optyczny powłoki.

Pigmenty można podzielić na trzy grupy:

- pigmenty kryjące
- pigmenty metaliczne
- pigmenty perłowe

Pigmenty kryjące

Pigmenty kryjące to substancje mineralne lub organiczne, nie przepuszczające światła i odporne na jego działanie. Mogą to być pigmenty czerwone, białe, zielone i niebieskie.

Pigmenty metaliczne

Pigmenty metaliczne to bardzo drobne opłatki (płatki) aluminium.

Mają właściwości kryjące a dodatkowo wywołują efekt metalicznych refleksów świetlnych. Efekt metaliczny może być bardzo różny, zależnie od wielkości i kształtu pigmentów.

Mieszanina pigmentów kryjących i metalicznych daje kolor typu metalik, np. czerwony metalik, niebieski metalik itp.

Natomiast same pigmenty metaliczne dają kolor określany jako „srebrny“, „srebrnoszary“ czy „szary metalik“.

Pigmenty perłowe

Pigmenty perłowe są produkowane z tworzywa sztucznego, pokrytego potem tlenkiem tytanu lub tlenkiem żelaza.

Zarówno jądro, jak i powłoka ziarna pigmentu są przezroczyste.

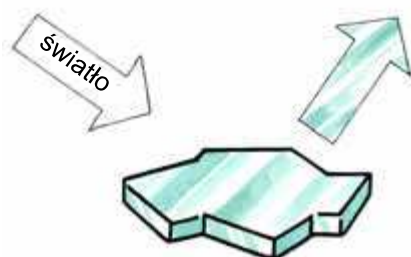
Za perłowy efekt optyczny odpowiadają odbicia i załamania światła, przechodzącego przez ziarna pigmentu.

Grubość powłoki tlenkowej określa rodzaj efektu perłowego: czerwonawy, biały, fioletowy lub złoty.

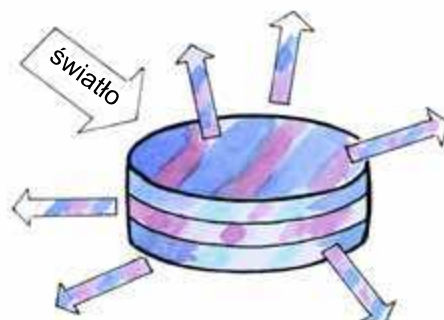
Aby powłoka lakierowa nie była przezroczysta, musi zawierać oprócz pigmentów metalicznych także pigmenty kryjące. Tylko taki lakier kryje kolor podkładu.

W przypadku braku pigmentów kryjących kolor podkładu zmienia (koloryzuje) efekt perłowy powłoki.

Pigmenty, używane podczas lakierowania pojazdów

pigment metaliczny

pigment perłowy

215_019